

Pozvánka francouzské futnetové (nohejbalové) asociace Tennis Ballon France k mezinárodnímu turnaji 3 zemí FUTNET STARS na začátku června 2018 v Sète (pobřeží Středozemního moře, Francie) byla velmi lákavá. Nejenom po sportovní stránce, ale také svým místem a termínem i pobytem na Azurovém pobřeží. S maminou máme velmi dobrý vztah k této části Francie, byli jsme zde už několikrát na pobytové dovolené (r. 2000 2001), na lodi na kanálu De Midi (2007) a naposledy v rámci cesty za fotbalovým ME (2016).

Příprava cesty byla velmi složitá, protože se jednalo celkem o 9 osob. Na nás spočívala především doprava, pořadatelé nám zajišťovali místní přepravu, ubytování a stravování. Kromě pozvaných účastníků – trenér Petr Gulda, a hráči Jan Vanke, Ondra Vít, Lukáš Rosenberk a Pavel Kop - společně s námi se zúčastnily i moje a Petra Guldý manželky, přidal se také Petr Jahoda z Modřic.

Připravil jsem na výběr 3 možné varianty cestování do místa pobytu, letního kempu Camping TOHAPI v Le Castellas. Anketou mezi účastníky zvítězila varianta letecky do Paříže, dále vlakem TGV přímo do Sète. Stejně tak zpátky. Druhá varianta letecky s přestupem do Marseille, dále místními vlaky do Sète a třetí varianta jako kombinace 1. a 2. varianty neuspěla. Především pro chuť vyzkoušet vysokorychlostní TGV.

Setkali jsme se všichni na letišti před odbavením. Někteří z nás si doplatili zavazadlo k odbavení. Let do Paříže proběhl bez problémů, pak zdoluhavá cesta autobusem k Lyonskému nádraží v centru Paříže a čekání na odjezd TGV. 4 hodinovou cestu luxusním vlakem TGV při rychlostech téměř 300 km/h strávili někteří z nás více u baru restauračního vagónu, než na svém přiděleném křesle. Hlavně jsme sledovali průběh probíhající stávky francouzských železničářů. To ovlivnilo i ukončení naší cesty, když náš spoj TGV končil už v Montpellier, což bylo na naše ubytování ještě 40 km. Po cestě jsme se spojili s organizátory turnaje, kteří nám zajistili dopravu do Le Castellas.

Dorazili jsme do kempu TOHAPI pozdě večer, ale vše bylo zařízené a my jsme se mohli ubytovat. S maminou jsme měli společnou chatu s Guldovými, byla to chata s 2 ložnicemi, kuchyňkou a malým obývacím pokojem. Těšili jsme se i na posezení na terase chaty. Zbytek výpravy byl ubytován v podobné chatě, ale s přistýlkou, protože se připojil i Petr Jahoda, který měl být původně ubytován v hotelu v Sète. Ale chtěl být společně s námi v kempu. První nepříjemnost, narazil jsem si hlavu v naší chatě, boule byla.

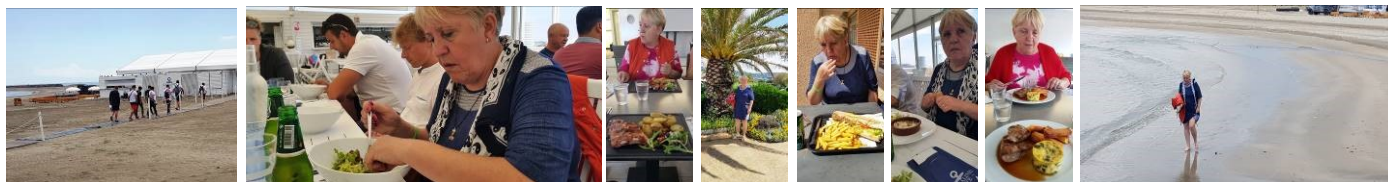
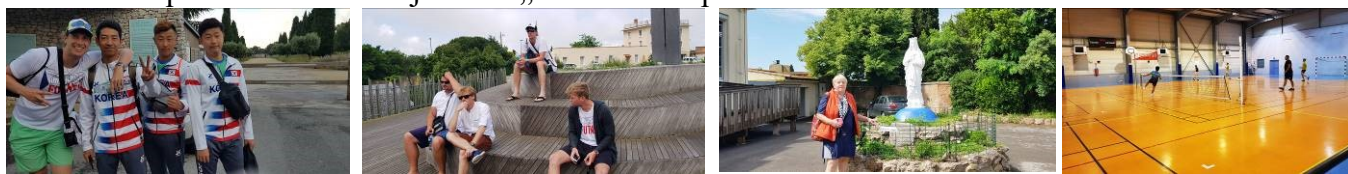
Ráno jsme si udělali snídani, když v lednici jsme už měli připravené potraviny. Před námi byl volný den, který jsme střídavě strávili na blízké pláži u moře nebo v bazénovém komplexu uvnitř našeho kempu. Voda v moři byla ještě trochu studená, tak ty bazény byly pro nás dobrou a nutnou změnou. Obědy a večere jsme měli zajištěné v restauraci kempu. Byly to docela hody, když jsme objevovali francouzská jídla v několika chodech. Ale vše velmi dobré, jen pro mne, zvláště ryby, nebyly moc k jídlu. Kamarádi se o mé porce podělili.

Očekávané večerní posezení nebylo zrovna nejlepší. Hodně komárů a my jsme neměli repelenty. Takže jsme se brzy museli zavřít uvnitř chaty. Poseděli s námi i Zuzana Viňanská z UNIFu s jejím přítelem, celkově určitě dobrá společnost. Chlapci si asi večer odskočili do města na jinou zábavu.

Ve čtvrtek jsme se dopoledne nejdříve sešli s výpravou nohejbalistů z Jižní Koreje, pak nás pořadatelé vzali na prohlídkovou výpravu po Sète. Navštívili jsme různá turistická místa. Nejkrásnější výhled na Sète z terasy Vue Panoramic Saint Clair s návštěvou kostela Chapelle Notre Dame de la Salette a jeho okolí. Pak nás vysadili u sportovní haly, kde měl proběhnout odpoledne trénink. S maminou jsme se prošli přístavem a dali si malou svačinku, protože oběd jsme měli až po tom tréninku. V hale se trénovalo s Korejci, součástí byla i nohejbalová utkání singlů, dvojic a trojic, došlo i k utkání v Jokqu, což je korejská

nohejbalová varianta. Naše REPRE všechny soutěže vyhrála. Odpoledne jsme měli zajištěný oběd na pláži u moře v plachtovém hangáru. Bylo to na začátku turistické sezóny, v hangáru byly cítit čerstvé nátěry, což mamince moc nevonělo. Musela se jít projít k moři a připravit se na požitek z dobrého jídla, ale v tom smradlavém prostředí. Večeřeli jsme už „u nás“ v kempu.

V pátek jsme měli opět volný den, který jsme strávili opět u moře nebo u bazénů. Oběd i večeři jsme měli zase v restauraci kempu.

V sobotu dopoledne nás převezli do sportovního areálu Halle du Barrou Sète, kde jsme měli hrát turnaj 3 zemí. Před polednem hráli svoje vzájemné utkání Francie s J.Koreou, pak jsme my hráli proti Francii a na závěr jsme hráli proti J.Koreji. Obě tato utkání jsme vyhráli, když jen Ondra Vít prohrál své utkání v singlu s Francouzem. Celkově jsme tedy s přehledem zvítězili, druží Francouzi a na překvapení třetí bez vítězství borci z J. Koreje. Velký a těžký pohár pro vítěze nás potěšil, ale způsobil nám nemalé potíže na zpáteční cestě. Hlavní pořadatel Guillaume Ortis odvedl skvělou práci. Celá organizace byla perfektní a na vysoké úrovni, včetně péče o hráče a programu v rámci volných dnů. Zaslouženě se mu tak dostalo vřelého poděkování od všech zúčastněných.

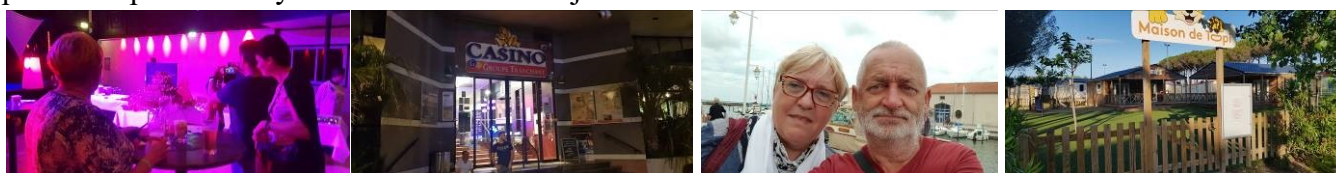

Turnaj se hrál v neklimatizované hale, venkovní teplota 30 st., uvnitř možná o dost víc. Nejprjemnější to bylo na záchodech. Během utkání Francie-J.Korea jsme se trochu prošli, ale brzy jsme byli zpět ve stínu u haly. Já jsem šel ještě na fotbalový stadion asi 1 km od haly, kde se hrál nějaký velký mládežnický turnaj. Plno stánků s občerstvením, dal jsem si opečeného buřta s pivem a mamince jsem přinesl rybí potvory s hranolkami.

Večer nás zavezli do kempu, abychom se připravili na společný večírek v Casinu Groupe Tranchant. Pro nás s maminkou to byla první návštěva takové herny, obdivovali jsme různé hry od rulety, po klasické herní automaty. Někteří naši kamarádi se později i zapojili. Večírek s bohatým občerstvením se konal v salónku Casina. S maminkou jsme toho brzy měli dost a tak jsme kolem půlnoci odjeli taxíkem „domů“. Ostatní si to ještě dlouho užívali.

Nedělní volný den jsme využili k výletu místní autobusovou linkou přes Agde do městečka Marseillan. Bylo to příjemné setkání s naším přístavem, kde jsme byli během naší plavby na Canal de Midi. Naši kamarádi si půjčili v kempu kola a jeli na výlety po okolí. Večer jsme trochu poklidili a zabalili, protože v pondělí brzy ráno nás odvezli k odjezdu našeho TGV ze Sète.

Zpáteční cesta byla trochu spací, až v závěru jsme si užili jídla a pití u baru. Měli jsme hodně času na přesun na letiště, tak to někteří využili k procházce po Paříži. My s maminou jsme měli na starosti zavazadla, u stánku před nádražím jsme si dali velmi chutný oběd. Pak už jsme nasedli do autobusu, který nás vysadil před litištní halou. Večer po 10.hodině jsme se na letišti v Praze rozloučili a každý se rozjel domů.

Byla to velmi zajímavá cesta s perfektním zajištěním. Náročné cestování bylo přehlušeno krásným prostředím kempu TOHAPI v Le Castellas, pěkným městem Sète i dobrými výkony našich reprezentantů. Máme na co vzpomínat.

Vlastimil Pabián, Chabařovice 14.5.2021